

“అడదానికి నగలవట్ల మోజున్నంతనే సరికాదు. వాని గురించి ప్లాస్టు వెయ్యటం, వస్తువులు అమర్చుకోవడం, అలంకరించుకు కులకటం కాదు. వాటిపట్ల తగిన జాగ్రత్త, గుర్తింపు అవసరం” చిందులు త్రొక్కుతున్నాడు శ్రీనివాస్.

మంగ అపరాధిలా తల వంచి నిలబడి వుంది

“రాళ్ళ నెక్లెస్ కావాలని ఎన్నాళ్ళుగా బోరుతున్నావు. మన పెళ్ళై ఇవాళ్ళకి పది సంవత్సరాలు. మొవటి మ్యరేజీ యాని వర్సరీ నుంచి నన్ను వేడించు తూనే వున్నావు. ఎలాగో చూడబెట్టి ఎనిమిదేళ్ళకు చేయించగల్గాను. ప్లీ! ఏం లాభం! సంవత్సరమైనా వెట్టుకున్నావు కాదు.” తిట్లు కుంటున్నాడు శ్రీనివాస్.

ఎంత ప్రయత్నించినా మంగకు నోరు వెగిరి మాట రావటం లేదు. అతడంటున్న మాటల్లో ఒక్కడేరూ కూడా అబద్ధంలేదు. పదేళ్ళ వయసు నుంచి తనకు నెక్లెస్ పై మోజు ప్రారంభమైంది. తమ ప్రక్రియింటి పంచాయితీ ఆఫీసర్ గారి ద్వారా వెట్టుకుంటే చూసింది. ఆ రోజు నుంచి తన పని మనసులో కోర్కె దినదినాభివృద్ధి చెందసాగింది. వచ్చులు, కెంపులు వయసగా పొదిగి మధ్య చువ్య తెల్లని ముత్యాలు గ్రుచ్చిన ఆ నెక్లెస్ నల్లని అవిడ మెడలో గర్వంగా

పుష్పాతిర్థం

మొస్తుంటే తెల్లని తన మెడలో దానికే ప్రత్యేక ఆందిం వస్తుంది. అని మురిసి బోయింది.
మధ్య తరగతి కన్నా ఒక మెట్టు క్రిందనున్న సంసారం కావటం పుట్టుక

నుంచి తల్లి వివేకం. సౌమ్య సౌహార్ద్యతల్ని ఉగ్రసాలతో రంగరించి పోయటంతో తన కుటుంబ ఆర్థిక స్థితిని ఆకళింపు చేసుకున్న మంగ తల్లిని నోరు తెరచి అడగలేక పోయిందిగానీ నెక్లెస్ మీద మోజు మాత్రం పోలేదు.

భీమవరపు అన్నపూర్ణ

వినాయకచవితి వంటలు

కొబ్బరి కుడుములు

కావలసిన వస్తువులు :

కొబ్బరి కాయలు-2. పాలు-అరబీటరు. దియ్యప్పిండి- అర్థ శేసు. పంచదార- 100 గ్రాములు. బెల్లం ముప్పావు కిలో.

చేసే విధానం:

కొబ్బరి కాయలు కొట్టికోరుకుని, బెల్లం తరిగి రెండింటిని ఒక గిన్నెలో వేసి అర కప్పు నీళ్లు పోసి స్ట్రా మీద పెట్టి కొబ్బరి పూర్ణం తయారుచేసుకోవాలి.

వేరే పాత్రలో పాలు పోసి చక్కెర కలిపి స్ట్రా మీద పెట్టి దియ్యప్పిండిపోస్తూ కలియ బెట్టాలి. గట్టిపడిన తర్వాత రెండుచెందాలు నెయ్యివేసి బాగా కలిపి దించాలి.

చల్లారాక నిమ్మకాయంత వుండ తీసు కొని చేతికి నూనె రాసుకుని అప్పచ్చిలా పల్చగా వత్తి మధ్యలో కొబ్బరి పూర్ణం పెట్టి చుట్టూ ముయ్యాలి. అలా అన్నీ చేసి పెట్టుకుని అవిరిలో వుడకబెట్టి తీయాలి.

మసాలా ఉండ్రాళ్ళు

కావలసిన వస్తువులు :

రాగులు (వరి)- 100 గ్రాములు. ఉప్పును దియ్యం-100 గ్రాములు. వేరు శనగవప్పు-50 గ్రాములు. వేయించిన శనగవప్పు-50 గ్రాములు. మిరపకారం- 1 స్పూను. నూనె-2 స్పూన్లు. అవాయి. ఉప్పు. ఇంగువ తగినంత. కరివేపాకు. కొ తిమిర - కొంచెం.

చేసే విధానం :

ముందుగా దాన్యాలను కుత్రవరచి అన్ని టిప్పి కలిపి ఏండి చేసుకోవాలి. రెండు కప్పుల నీటిని మరగవిచ్చి అందులో ఏండిని వేసి ఇంగువ, మిరపకారం, ఉప్పు చేర్చి బాగా కలియబెట్టాలి. అరిన తర్వాత చిన్నచిన్న వుండలుగా చేసుకొని అవిరిలో ఉడకబెట్టాలి.

మూకుడులో రెండు స్పూన్లు నూనె పోసి మరిగిన తరువాత అవాయి పోపువేసి ఉడికిన వుండలను అందులో వేసి కలియబెట్టితీయాలి.

—ఎస్. ప్రేమకుమారి. హైదరాబాద్

భర్త మున్సివల్ ఆఫీస్ లో గుమాస్తా. ఎల్లీసీ జీతం ఎంతో వచన తరగతి వ్యక్తా ఉచిత విద్యను నవ్వనియోగవస్తుకున్న మంగకు గుర్తింపు అయినా తన కోర్కెని మాత్రం చంపుకోలేకపోయింది. సంవత్సరం తిరిగిన సంసార జీవితంలో తొలి మోజులు. మొహమాటాలు తీరి సంవ్రదింపుల మట్లం ప్రారంభమైన తర్వాత ఒక సారి జమా బియ్యలు అంచనాలు జరిగే బియ్యం భర్తతో తన కోర్కె బయట పెట్టింది.

భార్య మోజుకు మొదట నిర్ణాంత పోయింది శ్రీనివాస్. ఒక సామాన్య గృహిణికి ఇంత పెద్ద కోరిక! శ్రీ బుద్ధి పోనిచ్చుకుంది కాదు అనుకున్నాడు మొదట. కానీ మంగ కాపురానికొచ్చిన ఇన్ని రోజులకు తొలిసారిగా అడిగిన వరం. అది కూడా వెంటనే కావాలని వేదించటంలేదు. మనకు అనుకూలమైన ఆర్థికస్థితి ఏర్పడినప్పుడు చేయించి పెట్టండి. అందుకు నా సహకారం వుంటుంది" అని చెప్పింది మృదువుగా.

అడది నర్దుబాటుగా. ఆర్థం చేసుకునే రీతిలో కోరికల్ని వెల్లడించుకుంటే వివేక వంతుడైన ఏమగనాడూ తిరస్కరించలేడు.

త్రోసిపుచ్చలేదు. మంగలో ఇంకో ప్రత్యేక గుణం కూడా అతణ్ణి ఆకట్టుకుంది. తనేం తెస్తున్నాడో. ఆమె ఏం వండుతుందో. ఇద్దరూ కలిసి ఏం తింటారో వారిద్దరికీ తప్ప మరొకంటికి తెలియదు. కనీసం ఇది కావాలి. అవి తేలేదు అనికూడా అనదు. వున్నంతలో సరిపెట్టుకునే తత్వం. అసంతృప్తిని వెల్లడించక చిర్నవ్యుతో మెలిగే ప్రవర్తన అతణ్ణి ఆకట్టుకుంది.

ఒక భార్యగా తన భర్తని ఒక కోరిక కోరటం అవిడ తప్పు కాదు. దాన్ని తీర్చలేకపోవటమూ తన తప్పు కాకపోయినా నర్దుబాటుకు అంగీకరించటం ధర్మం.

"ఎలా న్దుకోగల మంటావు మంగా!" అనడిగాడు చిర్నవ్యుతో.

సహృదయంతో జవాబిచ్చింది మంగ. "వ్రతి వందగకూ క్రొత్త బట్టలు వడ్లు, వ్రస్తుతం నెంకు రెండు మూడు ఏనిమాయి చూస్తున్నాం. తడవకు వదీ పకా వదులు న్నాయి. పరస్పరావగాహనతో మన న్సంతృప్తితో వున్నప్పుడు అలాంటి నరదాలు బాదింపవు. మీకు ఆఫీస్ కు వెళ్తారు గనుక కోర్కెగ్నతో తప్పని సరైతే మాత్రం మానకండి. నా కోర్కె కోసం ఏసినారి

అన్నించుకోవటం నేను భరించలేను. నాల్గు జతల బట్టలు మీకు వాడుకుంటురుగాని"

కోర్కెలు కల్గటం కాదు. వాటిని సరైన పద్ధతిలో తీర్చుకునే ఉపాయాలు. ఏర్పరచు కునే అవకాశాలు అందరకూ సాధ్యంకాదు. అది కూడా ఒక రకమైన వ్యక్తిత్వమే. నిజ్ఞులు. అభిక్షలు. అసంతృప్తులూ లేక ఇలా సౌమనస్యంగా వివరించు కోవటం కూడా ప్రత్యేక వ్యక్తిత్వమే!

ఆ రోజునుంచీ మంగకన్నా పొదుపుగా. క్లుప్తంగా బియ్యలు కుదించుకుంటూ డబ్బు మిగల్చటం మొదలుపెట్టాడు. మంగ వరే సరి. వ్రతి వైసకూ బడ్డెట్ వేసేది. ఒక సారి శ్రీనివాస్ విగుక్కునేవాడు. "మరీ అంత ఏసినారిని కావద్దు మంగా! కడుపు నిండా తిని. ఆరోగ్యాన్ని కాపాడుకుంటూ విలాసాలు. వినోదాలు తగ్గించుకుంటే అది పొదుపు అన్నించుకుంటుంది" అని.

మంగ హాయిగా నవ్వేసేది. "నాకు ఎలాంటి అసంతృప్తి లేదు. మీరు మాత్రం నాకోసం దయచేసి ఏసినారి అన్నించుకోవద్దు. సాటివారిలో. నేను విని భరించలేను. నా కోర్కెనైనా చంపుకుంటాను గానీ మిమ్మల్ని అల్లరి పెట్టలేను" అంది.

ని జం గ ఒకటి రెండు సందర్భాల్లో తోటివారు 'ఏసినారి' అన్నా శ్రీనివాస్ భార వడలేదు. మంగ మండితనం వాటిని తృణ ప్రాయంగా త్రోసివేయించింది.

బంగారం దగ ఆకాశాన్నంటే కాలంలో కనీసం నాల్గు నవరసుల బంగారం. వచ్చల. కెంపుల. ముత్యాల ధరలు అన్నింటిని సమ కూచ్చుకుని నెక్లెస్ అమర్చుకునేసరికి ఎని మిది సంవత్సరాలువట్టింది. ఆ నెక్లెస్ కోసం ఎంత. జాగ్రత్త పడ్డారంటే మంగ ఎక్కువ రోజులు పుట్టింట గడిపిన సందర్భాలు అనేకం. ఇకపిల్లలవిషయం సరేసరి. దళాల్ని వైవాహిక జీవితానికి పరితం ఇరువురి అన్యోన్యత మాత్రమే.

మంగ కోరికవలించి నెక్లెస్ మెడలో వేసు కున్న రోజున. ఆమె అనందం వర్ణనాతీతం. విర్యచనాతీత కృతజ్ఞత కదులాడింది ఆమె కనులలో భర్త పట్ల శ్రీనివాస్ గర్వపడ్డాడు. భార్య కనీస కోర్కెను తీర్చిన తీర్తగా గర్వం. ఆమె సౌందర్యాన్ని ఇనుమడించ జేసిన ఆ అభరణపు ప్రత్యేకత అతణ్ణి పరి పూర్ణ సంతృప్తుణ్ణి చేశాయి.

ఆ కుత్ర సమయంలో మంగ మరో చిన్న కోర్కె బయటపెట్టింది. తామిద్దరూ ఒకసారి దైవదర్శనం చేసుకుందామని శ్రీనివాస్ వెంటనే అంగీకరించాడు. కారణం నెక్లెస్ కని దాచిన డబ్బులో ఇంకా మిగిలివుంది.

ఇన్నాళ్ళ పొదుపులో నిజానికి తాము అందు బాటులోవున్న కవిన సరదాల్ని కూడా తీర్చుకోలేదు. అందునా తీర్చిదిద్దడం సులభమే కాక సంవత్సరం.

నెక్లెస్ కు ఎనిమిది సంవత్సరాలు పడితే. అంత అలస్యం కాకపోయినా దాదాపు సంవత్సరం పట్టింది తీర్చిదిద్దడం చేయటం. ఇద్దరూ కలిసి పుణ్యతీర్థాన్ని ఎంపిక చేసుకున్నారు. శుభ ముహూర్తాన్నే బయలుదేరారు. మంగ మెడలో నెక్లెస్ ప్రత్యేకం కనిపిస్తోంది. మంగ నగని ధరించి మురిసిపోతుంటే ఇనుమడించిన ఆమె సౌందర్యానికి తన సమర్థతతో భార్యకోర్కె తీర్చగల్గనన్న సంతృప్తికి శ్రీనివాస్ సంబరంతో తలమున్సీలవుతున్నాడు.

దైవ దర్శనం పూర్తయింది. చుట్టూ ప్రక్కల ప్రతిషంపబడిన పరివార విగ్రహాల్ని దర్శిస్తున్నారు దంపతులు. ఇక ఈ రాత్రికి తిరుగు ప్రయాణం. శక్తికొలది చిన్న చిన్న వసువుల్ని నమస్కరించుకొంటే దిగుతున్నారు. మెల్లగా కడసారిగా మరోసారి నృసింహస్వామిని దర్శించుకుందాం అన్నట్లు ఒకసారి వెనుదిరిగి

చిట్టచుట్టలు

వినాయకుడి పెండ్లి

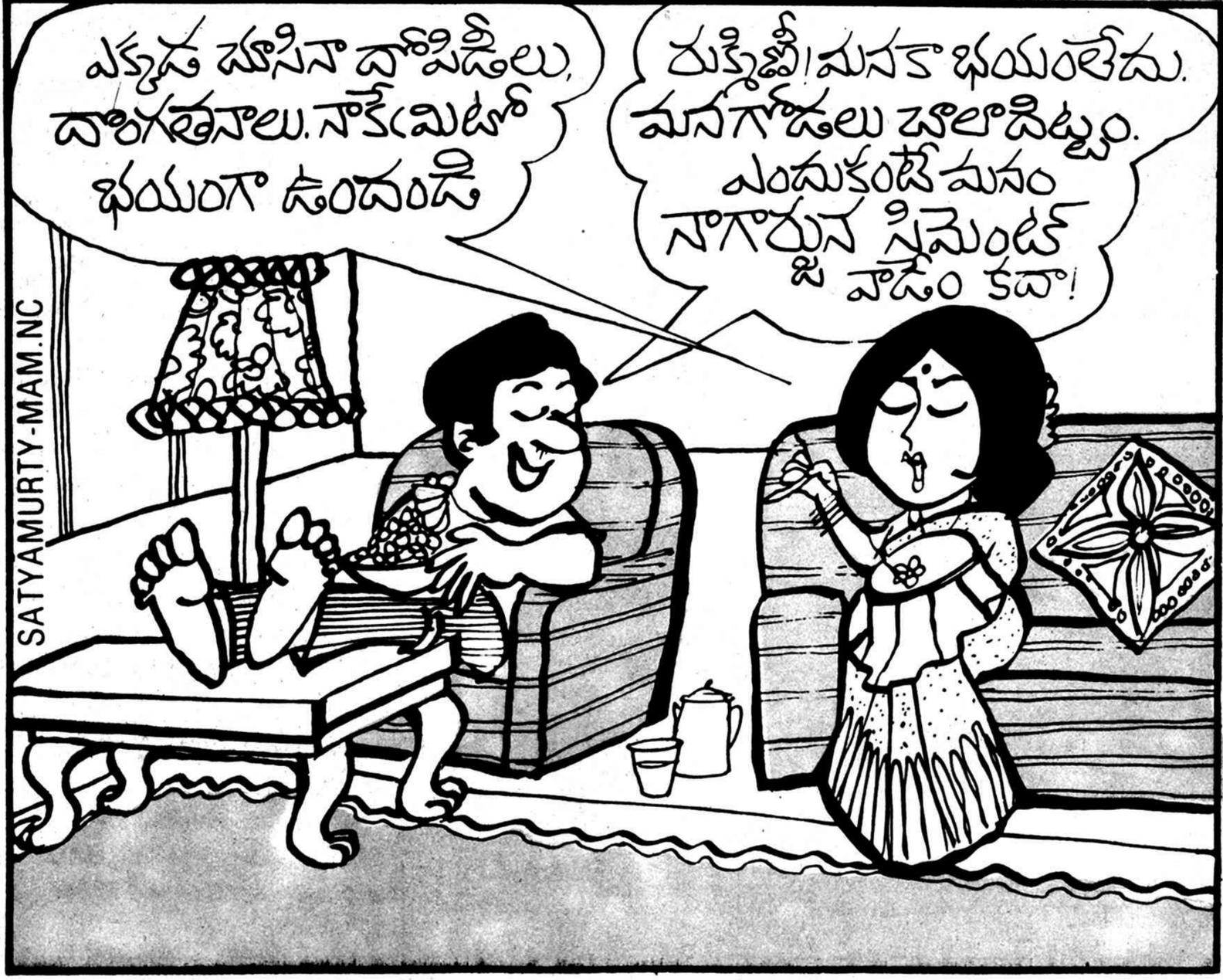
పెండ్లి నంగతులు మాట్లాడుకోవడానికి పిల్లతండ్రి కైలాసం చేరాలంటే దానికి ఎవరో వ్యక్తులూ; చర్చదేనికి కష్టమే గణనకి పెండ్లి కుదరటానికి. — భండారు వర్వతాలావు

చేతులు జోడించిన మంగ ఉలిక్కిపడింది. మెడలో బరువుగా తన ఉనికిని తెలుపుకునే నెక్లెస్ లేదు. కెళ్ళుచుంది. వెంటనే "అమ్మా! నా నెక్లెస్ కనిపించటం లేదు." అంటూ

అంటే! జనమంతా గుఱిగూడారు. శ్రీనివాస్ మండిపోయాడు. ఇన్నాళ్ళ కష్టం. శ్రవణ ఒక్కడణంలో పోయింది ఓర్పు హద్దులు దాటితే పువ్వువ్రాసింది. వ్యక్తిత్వాన్ని సహితం విస్మరిస్తుంది అతడు కోపంగా మంగపై అరవడం ప్రారంభించాడు.

మంగ తల భూమిలోకి కృంగిపోతోంది. ఎన్ని సంవత్సరాలుగానో పెంచుకున్న కోర్కె. కొన్ని సంవత్సరాలు పడిన కష్టం వృధా అయినందుకంటే - అంతమందిలో భర్త సహనం కోల్పోయి అలాగా జనం వాడిలా ఆరుస్తుంటే తల కొట్టేసినట్లుగా వుంది. తనేమైనా పసిపాపా; నిర్లక్ష్యంగా వుండటానికి తన ప్రాణంకన్నా విలువైనది నెక్లెస్ అన్న విషయం అతడెవరూ అసలు తనెంత జాగ్రత్తగా వుంది. అయినా ఈ దొంగతనం ఎలా జరిగింది. భుజాలపై ఇంతవరకూ చిన్న స్పర్శకూడా లేదే! అతడెవరో గొప్ప తెలివైన గజదొంగై వుంటాడు ప్లీ! దురదృష్టవంతుల్ని ఎవరు బాగుపర్చగలరు.

"బాలు నిర్వాహం! ఇక పద!" శ్రీనివాస్ అంతమందిలో పువ్వు తీసింది గాక కుక్కని విసుక్కున్నట్లు కసురుకుంటుంటే జీవచ్ఛవలూ కదుల్తున్న

SATYAMURTY-MAM.NC

ఎక్కడ చూసినా దొంగిలడిలు, దొంగతనాలు. నాకేమిటో భయంగా ఉందండీ

దుక్కీబో! మనకా భయంలేదు. మనగోడలు బోలెడిట్టం. ఎందుకంటే మనం నాగార్జున సిమెంట్ జి వాడేం కదా!

దల్లా ఉరికివడింది. " అదిగో! ఆ కొమ్మ చివర కోతి చేతిలో వేలాడుతోంది. నెక్లెస్" సంబరంగా అరిచింది చుంగ.

ఒక్క సారి గా అందరి దృష్టి అటు తిరిగింది. విజంగా కోతి చేతిలో నెక్లెస్! అన్నట్లు ఇంతకు మునుపు గుడి వాకిట్లో తన కొంగువట్టుకుంది కోతి. తను భయంగా విడిపించుకుంది బలంగా లాక్కుని. అప్పుడు కొంగు వెంట జారి వుంటుంది.

"చెట్టు చుట్టూ పెద్ద పెద్ద కంచెలున్నాయి. అది విసిరినా ప్రయోజన ముండదు. ఆ కంచెల్ని కొట్టించినా క్రింద లోతు తెలియని అగాధాల" అంటున్నారెవరో!

నిన్నహాయంగా నీళ్ళకారి చూస్తుంది పోయా... భార్యభర్తలు ఎవరికూ ఏం చెయ్యాలో తోచని స్థితి. కొన్ని క్షణాలు భారంగా దొర్లాయి. వస్తువుని వదులుకోలేని బెంగ.

"చూడండి. బాబూ! శ్రీనివాస్ చటుక్కున కళ్ళు త్రిప్పాడు అగంతకుడు సంకయంగా చూస్తున్నాడు." మీరు ఏమీ అనుకోకపోతే ఒక్క ఇరవై రుపాయలు మావి కావను కోండి. మీ వస్తువు సురక్షితంగా మీకు చేర్చుంది! అన్నాడు అతడి ముఖంలోకి చూస్తూ.

అందరూ సంభ్రమంగా వుంది. ఇదిదే! కోతుల్నాడించేవాడుకాదు. ఎక్కడో చూసిన గురు. ఎక్కడ? అవును. అన్నట్లు దేవుని అప్పీస్ లో ఏదో వ్రాసుకుంటు న్నాడు. కాసు వారితో మాట్లాడుతున్నాడు. నుదుట పెద్దగా నామం. చిన్న పిలక. వట్టు పంచె.

"పోయినది పోగా ఇదేమిటి? విసుక్కున్నాడు శ్రీనివాస్.

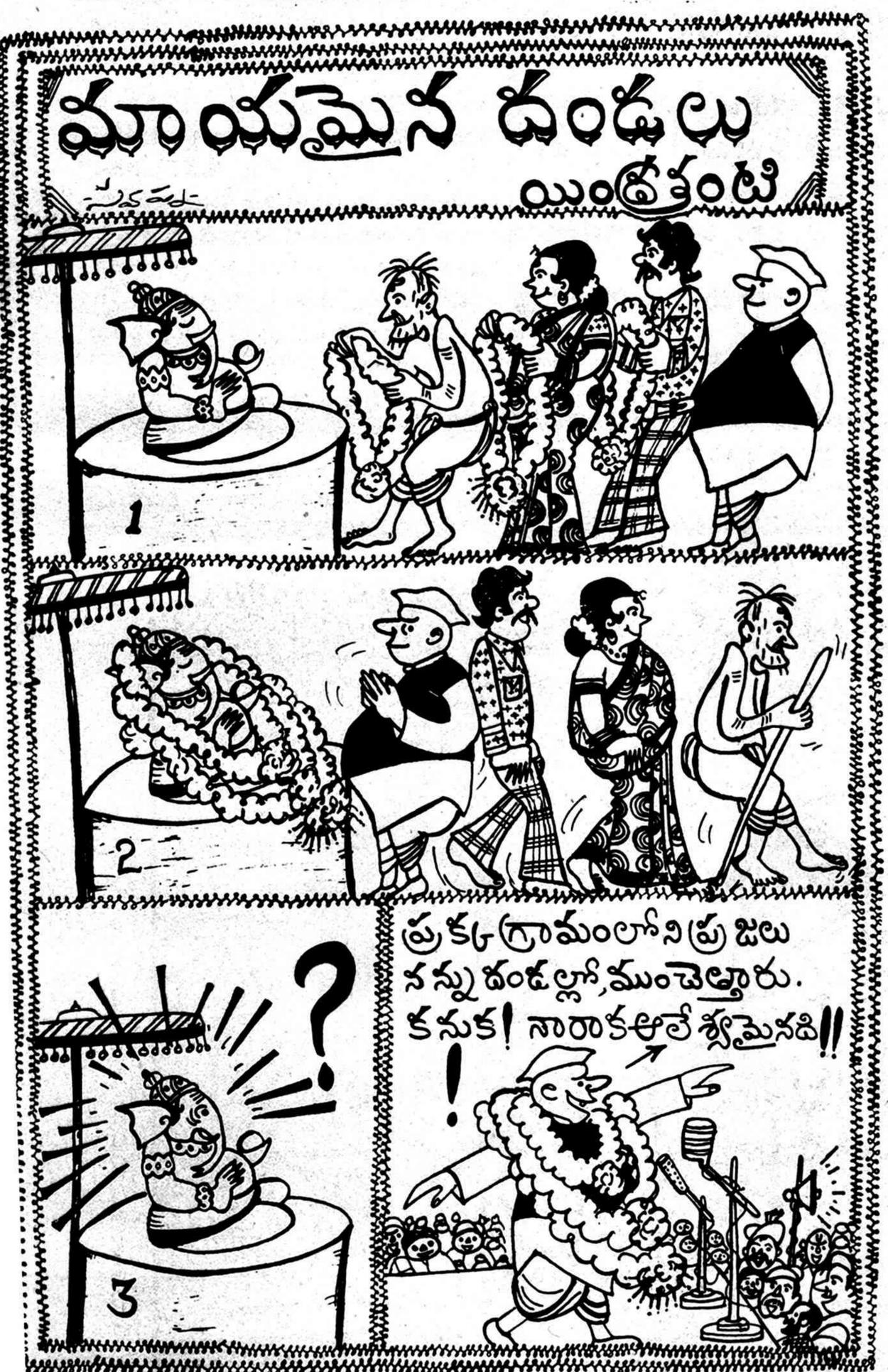
"పదిలో సదకాండు. వేయిపోగలేంది. వదులు రక్షిస్తాయా! ఇచ్చిచూడండి." అన్నారెవరో? అదే మాట చుంగ వెదవిదాకా వచ్చిందిగానీ. శ్రీనివాస్ వాలకం ఇంత వరకూ కన్నట్లనది భరించింది గనుక దైర్యం చెయ్యలేకపోయింది.

జనానికి కుతూహలం పెరిగితే వదుగురిలో తన పుష్పకు సంబంధించింది గదానవి తప్ప దన్నట్లు జేబులోనుంచి ఇరవై రూపాయల నోటు తీసిచ్చాడు శ్రీనివాస్. దాన్నందు కున్న అతడు ఆ చెట్టు దిక్కుగా వెళ్ళి పొద చాటుకు వెళ్ళాడు. మాయమయ్యాడు. అందరూ ఊపిరి బిగవట్టి చూస్తున్నారు. ఏం చేస్తుందాని. కొన్ని క్షణాల కుతూ హలం తర్వాత కోతి మెల్లగా చెట్టు దిగి వచ్చింది. చేతిలో నెక్లెస్ భద్రంగా వుంది. సరాసరి చుంగ దగ్గరకు వచ్చి ఆమె ముందు వుంచింది. విశాయితీ వరుడైన మిత్రుడిలా.

అందరూ చప్పట్లు చరిచారు ఆనందంగా కోతి చర్యకు. సంబరంగా మెచ్చుకోసాగారు శ్రీనివాస్ భార్య చేతిలోని నెక్లెస్ లాక్కున్నాడు ఆనందంగా. ఒక్కరాయి చెదిర లేదు. చక్కగా వుంది.

సాజిత నరసింహమూర్తి ఈ రూపంలో వచ్చినట్లయింది. న్యాయమైన సొమ్ము దైవం స్వయంగా తెచ్చిచ్చాడు. జనం కోటికి దణ్ణం పెట్టున్నారు. నామం వ్యక్తి గర్వంగా బయటకు వచ్చాడు.

చుంగ జాగ్రత్తగా చూస్తోంది కోతికేవి. నామం వ్యక్తి దగ్గర క్షణం ఆగి చకచకా మెట్లు ఎక్కి. గాలిగోపురం చేరుకుంది కోతి. దాని చర్యకు కొయ్యబారిన చుంగ భర్త విచ్చింతవరకూ తేరుకోలేకపోయింది.

మాయమైన దండలు యంత్రకంటి

ప్రక్క గ్రామం లోని ప్రజలు నన్ను దండల్లన మంచెల్లారు. కనుక! నారాకళలే శ్వమైనది!!